

Republica Moldova
Curtea Supremă de Justiție

D E C I Z I E

25 noiembrie 2015

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
lărgit al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecători:

Iulia Sîrcu
Galina Stratulat, Ion Druță,
Ion Corolevschi, Iuliana Oprea

examinînd recursurile declarate de către Oleg Tokarev și de Societatea cu Răspundere Limitată “ColusVin”, în pricina civilă intentată la cererea de chemare în judecată a lui Oleg Tokarev Victor împotriva lui Savva Leonid, intervenient accesoriu Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală (AGEPI), cu privire la anularea mărcii nr. 24352 din 26.07.2014, titular Savva Leonid,
împotriva hotărîrii Curții de Apel Chișinău din 02 iulie 2015,

C O N S T A T Ă :

La data de 08.10.2014, reclamantul Oleg Tokarev, prin intermediul reprezentantului său, - avocatul Gamurari Victoria, s-a adresat în judecată cu cerere împotriva lui Savva Leonid, intervenient accesoriu Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală (AGEPI), solicitînd anularea mărcii nr. 24352 din 26.07.2014, titular Savva Leonid.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat, că, este titularul modelului industrial „KURANT” înregistrat pe cale internațională cu nr. 001954058-0001 pentru următoarele țări: BG, ES, CS, DA, DE, ET, EL, EN, FR, IT, LV, LT, HU, MT, NL, PL, PT, RO, SK, SL, FI, SV. Reclamantul este titularul de drept asupra acestui obiect de proprietate intelectuală, iar dreptul de autor îi aparține în totalitate, fapt confirmat prin contractul nr. 13-04/2011 din 13.04.2011, care prin pct. 4.2 demonstrează că drepturile asupra acestei butelii aparțin companiei „KURANT” fondator al cărei este reclamantul.

Menționează reclamantul că, a fost informat recent de către partenerii săi din Republica Moldova, despre faptul că pîrîtul a depus o plîngere precum că i se încalcă drepturile asupra mărcii nr. 24352 din 26.07.2013 împotriva partenerului “ColusVins” SRL. Consideră că marca litigioasă a fost înregistrată de către pîrît cu rea-credință și solicită anularea acesteia.

Menționează reclamantul că în temeiul prevederilor art. 21, alin. (l) lit. b) din Legea privind protecția mărcilor, marca este declarată nulă în urma unei cereri de

anulare, depuse la Curtea de Apel Chișinău, sau a unei cereri reconvenționale într-o acțiune de apărare a drepturilor, depuse la aceeași instanță, dacă: solicitantul a acționat cu rea-credință în momentul depunerii cererii de înregistrare a mărcii. Marca se consideră ca fiind înregistrată cu rea-credință în cazul în care, la momentul depunerii cererii de înregistrare a ei, solicitantul știa sau putea ști despre existența, inclusiv în străinătate, a unei astfel de mărci ce se bucură de renume în țara de origine și este promovată în Republica Moldova sau se negociază o astfel de promovare. Astfel, este evident faptul că pîrîtul la momentul depunerii cererii, i-au fost cunoscute toate circumstanțele privind existența obiectului de proprietate intelectuală care aparține reclamantului.

A mai menționat reclamantul că, aceste două semne sunt identice, fiind evident faptul că este vorba despre o copie. Însăși pîrîtul recunoaște că aceste două semne sunt similare prin faptul că s-a adresat la Procuratură pentru a solicita tragerea la răspundere a partenerului “ColusVin” SRL. Materialele anexate la dosar demonstrează că reclamantul este cel care a elaborat butelia “KURANT”. La fel prin schițele anexate la dosar se vede clar că acestea au fost elaborate pînă la data depunerii cererii de către pîrît. Mai mult, nu poate fi trecut cu vederea și contractul semnat cu “ColusVin” SRL privind îmbutelierea producției “KURANT” pe teritoriul Republicii Moldova.

Relevă reclamantul că există probe incontestabile anexate la materialele cauzei care demonstrează că Butelia în litigiu a fost elaborată de către reclamant și că pîrîtul a înregistrat pe teritoriul Republicii Moldova un semn identic pentru a obține beneficii nemeritate.

În final invocă reclamantul că, potrivit prevederilor art. 22, pct. 1, lit. d) din Legea privind protecția mărcilor, o marcă este declarată nulă în cazul în care utilizarea mărcii poate fi interzisă în virtutea unui alt drept anterior, în special a dreptului la nume, dreptului la imagine, unui drept de autor, dreptului la o indicație geografică sau la o denumire de origine protejată, la un desen sau la un model industrial protejat, unui alt drept de proprietate industrială protejat conform legii.

Pîrîtul Savva Leonid, prin intermediul reprezentantului său, - avocatul Ciobanu Comeliu, a depus referință în care a invocat că, reclamantul Tokarev Oleg, în motivarea cererii face trimitere la faptul că dînsul este titularul mărcii „Kurant” înregistrat la data de 21.03.2011 pe cale internațională cu nr. 001954058-0001 pentru următoarele țări: BG, ES, CS, DA, DE, ET, EL, LN, 1 R, IT, LV, LT, FI, MT, NL, PL, PT, RO, SK, SL, FI, SV. Astfel, prin această declarație a reclamantului se stabilește faptul că titularul de drepturi asupra mărcii “Kurant” este Tokarev Oleg, însă pentru Savva Leonid înregistrarea de mai sus nu-l afectează în nici un fel, deoarece pîrîtul nu pretinde în nici un fel asupra mărcii Kurant înregistrată după Tokarev Oleg.

Reclamantul consideră că marca în litigiu a fost înregistrată de către Savva Leonid cu rea credință, însă potrivit prevederilor Legii privind protecția mărcilor, marca se consideră ca fiind înregistrată cu rea-credință în cazul în care, la momentul depunerii cererii de înregistrare a ei, solicitantul știa sau putea ști despre existența, inclusiv în străinătate, a unei astfel de mărci ce se bucură de renume în țara de origine și este promovată în Republica Moldova sau se negociază o astfel de promovare. La caz, afirmațiile reclamantului precum că pîrîtului la momentul depunerii cererii i-au fost cunoscute toate circumstanțele privind existența obiectului de proprietate intelectuală care aparține reclamantului, sunt pur declarative și nu sunt demonstrate prin nici o probă, cum ar fi: notorietatea mărcii peste hotare, renumele mărcii în țara

de origine, existența unui acord între partea în proces și o organizație din Republica Moldova cu care s-ar fi negociat un contract de promovare a mărcii în Republica Moldova. Astfel, este vorba despre două mărci diferite.

A mai menționat pîrîtul că, marca Kurant, înregistrată de reclamant în Federația Rusă și marca nr.24352 înregistrată de către Savva Leonid în Republica Moidova, sunt diferite și nu pot fi suprapuse. Astfel, marca Kurant este înregistrată sub modelul industrial Butelie, sub clasificarea 54, 55, 57, însă marca nr. 24352 ce aparține lui Savva Leonid, este înregistrată sub clasificarea 21 - sticlărie și 33 băuturi alcoolice. Astfel, două bunuri înregistrate sub alte clasificări nu pot fi identice și nu pot fi comparate.

Relevă pîrîtul că între aceste mostre există o serie de deferențe, după cum urmează: Tokarev Oleg - butelie nu este specificat materialul din care este confecționat; marca prezentată de către Tocarev Oleg este inscripționată cu diferite cuvinte și desene ce duce la ideea confecționării pentru un produs anume; modelul este înregistrat în clasificator la pct. 54, 55, 57, însemnătatea acestor puncte nu este clară; modelul prezentat de către reclamant a fost înregistrat cu capac. Referitor la Savva Leonid: este indicat materialul din care este confecționat - Sticlă categoria sticlărie; marca nu prezintă inscripționări sau desene; marca este înregistrată la clasificator în rubrica 21 sticlărie 33 băuturi alcoolice; modelul nu era capac. În asemenea circumstanțe, consideră pîrîtul că cererea înaintată de către Tokarev Oleg nu poate fi admisă și urmează a fi respinsă ca fiind neîntemeiată.

Pe parcursul examinării pricinii, AGEPI a depus o referință prin care a lăsat la discreția instanței de judecată aprecierea faptului dacă pîrîtul a acționat cu rea-credință la momentul depunerii cererii de înregistrare a mărcii.

Referitor la înregistrarea de către AGEPI a mărcii tridimensionale nr. 24352 din 04.10.2012, a informat următoarele. La data de 04.10.2012, solicitantul Savva Leonid, a depus cerere de înregistrare a mărcii tridimensionale, nr.depozit 031862 pentru produsele claselor 21 - sticlărie, 33 - băuturi alcoolice (cu excepția berii), conform Clasificării internaționale a produselor și serviciilor în scopul înregistrării mărcilor (CIPS). În urma examinării semnului depus spre înregistrare nu au fost depistate careva drepturi anterioare înregistrate pe teritoriul Republicii Moldova, la fel, după publicarea cererii în Buletinul Oficial de Proprietate Industrială (BOPI) nr. 1/2013, nici o persoană nu a contestat înregistrarea mărcii. Corespunzător, la data de 26.06.2013 a fost emisă decizia de înregistrare a mărcii și a fost eliberat certificatul de înregistrare cu nr. 24352 din 04.10.2012, pentru produsele solicitate din clasele 21, 33 conform CIPS, pe numele solicitantului Savva Leonid. Toate acțiunile AGEPI ce țin de examinarea cererii și înregistrarea mărcii au fost realizate în strictă conformitate cu prevederile Legii privind protecția mărcilor.

Referitor la obiectul acțiunii, AGEPI a menționat că, reclamantul susține precum că înregistrarea mărcii nr. 24352 din 04.10.2012 este efectuată cu rea-credință de către Savva Leonid. Însă, obligația de a acționa cu bună credință reiese din prevederile art. 9 Cod Civil al RM. Conform prevederilor legislației naționale, precum și tratatelor internaționale la care Republica Moldova este parte, dreptul la marcă poate fi dobîndit de orice persoană fizică sau juridică națională sau străină.

Legislația în domeniul mărcilor nu impune condiția desfășurării activității de producție, de comerț sau de prestare a serviciilor, la data depunerii cererii de înregistrare a mărcii. Mai mult, AGEPI nu este în drept să ceară solicitantului prezentarea informației referitor la activitatea acestuia, la scopul înregistrării, toate acțiunile solicitantului fiind admise reieșind din principiile bunei-credințe. Respectiv,

înregistrarea mărcii se efectuează reieșind din buna credință a solicitantului, însă, orice persoană interesele căreia îi sunt afectate de înregistrare este în drept de a solicita în instanța de judecată anularea înregistrării mărcii, inclusiv din motivul înregistrării acesteia cu rea-credință. Respectiv, instanța urmează să constate împrejurările menționate în baza probelor prezentate de reclamant, pentru a decide anularea mărcii în temeiul înregistrării aceste reia-credință.

Referitor la cerința reclamantului privind anularea mărcii nr. 24352 din 04.10.2012 în temeiul art. 22 alin. (1), lit. c) și lit. d) din Legea nr. 38/2008, menționează că, pentru a invoca temei de nulitate relativă urmează să fie îndeplinite condițiile art. 8 alin. (4) lit. a), și anume: “o marcă este refuzată la înregistrare și în cazul când drepturile, decurgînd dintr-un semn folosit în circuitul comercial, au fost dobîndite pînă data de depozit a cererii de înregistrare a mărcii sau, după caz, pînă la data priorității invocate în sprijinul cererii, în cazul în care acest semn conferă proprietarului dreptul de a interzice utilizarea unei mărci ulterioare”. Însă asupra faptului că la etapa examinării de către AGEPI a semnelui, nu s-au depistat careva drepturi anterioare ce ar putea fi opuse la înregistrarea mărcii. Mai mult, în termenii legali nici o persoană nu a depus opoziții, contestații împotriva înregistrării mărcii.

Totodată, invocă că titular al dreptului exclusiv pe teritoriile RU, BG, ES, CS, DA, DE, ET, EL, EN, FR, IT, LV, LT, HU, MT, NL, PL, PT, RO, SK, SL, FI, SV a desenului/modelului industrial nr. 83758 din 06.12.2011 și nr. 001954058-0001 din 28.11.2011, Общество с ограниченной ответственностью „Торговый дом „КУПАХТ”, iar autor fiind indicat Oleg Tokarev Viktorovich. Astfel, design-ul dispune de dubla protecție, fiind protejat și prin Legea privind dreptul de autor și drepturile conexe. Respectiv, în caz de litigiu instanța judecătorească poate recunoaște înregistrarea drept prezumție a paternității, dacă nu se va dovedi contrariul, iar în acest sens, pîrîtul urmează să prezinte probe ce ar dovedi crearea de către altă persoană a buteliei aflate în litigiu.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 26 februarie 2015, a fost atras în proces SRL „ColusVin”, care la fel a depus o referință în care a invocat că, consideră cererea înaintată de reclamant ca fiind întemeiată și solicită admiterea acesteia.

În argumentarea poziției sale a invocat că, „Colusvin” SRL are ca bază genul de activitate: fabricarea, păstrarea și comercializarea angro a alcoolului etilic și a producției alcoolice. Din momentul înregistrării întreprinderii și pînă în prezent, întreprinderea desfășoară o amplă activitate în domeniul producerii și comercializării băuturilor alcoolice. Susține că, reclamantul, din momentul înregistrării dreptului asupra mărcii tridimensionale nr. 24352 și pînă în prezent, nu a utilizat-o sub nici o formă. Prin urmare, Savva Leonid are drept scop stoparea și blocarea activității întreprinderii „ColusVin” SRL, aceasta fiind o practică necinstită, utilizată în activitatea antreprenorială, concurența neloială.

A mai menționat că, la 04.08.2014, la cererea lui Savva Leonid, a fost pornită urmărirea penală de către organul de urmărire penală a DP mun.Chișinău, în baza indicilor infracțiunii prevăzute de art.185 alin. (2) Cod Penal. Astfel, prin ordonanța de percheziție din 16.09.2014 și a încheierii Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 16.09.2014 a fost efectuată percheziția la fabrica de producere a SRL „ColusVin”, iar prin procesul verbal din 24.09.2014, a fost interzisă producerea cu utilizarea buteliei, datorită înregistrării pe teritoriul Republicii Moldova a mărcii tridimensionale nr. 24352 de către Savva Leonid.

Susține că, reclamantul este titularul modelului industrial „Kurant” înregistrat la 28.02.2011 pe cale internațională în toate țările Uniunii Europene. Prevederile

Convenției de la Paris privind protecția proprietății industriale din 20.03.1983, art 10-bis, obligă țările uniunii să asigure o protecție efectivă a mărcilor înregistrate și să refuze sau să invalideze înregistrarea și să interzică folosirea unei mărci ce poate crea confuzie. Savva Leonid, la momentul depunerii cererii de înregistrare a mărcii sale, a acționat în scopul obținerii unui profit nejustificat pe seama exploatării unui semn similar mărcii „Kurant”, în acest fel creînd premise suficiente pentru existența riscului de confuzie între aceste butelii.

În final, invocă că, o persoană fizică, care nu practică activitate de întreprinzător, la momentul depunerii cererii de înregistrare a mărcii 24352 sub clasificarea 21 sticlărie și 33 băuturi alcoolice, a solicitat și a obținut monopolul de exploatare a acestuia. Producerea de băuturi alcoolice, este supusă licențierii, în condițiile legii cu privire la fabricarea și circulația alcoolului etilic și a producției alcoolice.

Prin hotărîrea Curții de Apel Chișinău din 02 iulie 2015 a fost respinsă acțiunea lui Oleg Tokarev.

Pentru a hotărî astfel, Curtea de Apel Chișinău a conchis că motivele invocate de reclamant nu și-au găsit reflectare de fapt în probele acumulate la materialele dosarului, argumentele formulate în cererea de chemare în judecată sunt neîntemeiate, aplicînd în acest sens, prevederile art. 21 alin. 1) lit. b) și art. 22 alin. (1) lit. c) și d) din Legea nr. 38 din 29.02.2008 privind protecția mărcilor.

Considerînd ilegală hotărîrea instanței, la 02.09.2015, SRL „ColusVin” a declarat recurs, solicitînd admiterea recursului, casarea hotărîrea Curții de Apel Chișinău din 02 iulie 2015 cu pronunțarea unei noi hotărîri prin care acțiunea să fie admisă.

În argumentarea recursului recurentul a reiterat argumentele de fapt și de drept expuse în referința de la cererea de chemare în judecată.

Ulterior, la 03.09.2015 și la 09.10.2015, considerînd ilegală hotărîrea instanței de fond, Oleg Tokarev a declarat la rîndul său recurs, solicitînd admiterea recursului, casarea hotărîrea Curții de Apel Chișinău din 02 iulie 2015 cu pronunțarea unei noi hotărîri prin care acțiunea să fie admisă.

În argumentarea recursului recurentul a indicat că instanța, a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată și a interpretat în mod eronat legea, reiterînd în parte argumentele de fapt și de drept expuse în cererea de chemare în judecată.

Potrivit art. 440 alin. (2) CPC, recursurile înaintate de către SRL „ColusVin” și Oleg Tokarev au fost considerate admisibile și transmise spre examinare într-un complet din 5 judecători.

Potrivit art. 444 CPC, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Judecînd recursurile declarate împotriva deciziei date în instanța de apel și verificînd, în limitele invocate în recursuri, legalitatea deciziei atacate, Colegiul conchide că recursurile declarate urmează să fie respinse, pornind de la următoarele.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. a) CPC al RM instanța, după ce judecă recursul, este în drept să respingă recursul și să mențină decizia instanței de apel și hotărîrea primei instanțe, precum și încheierile atacate cu recurs.

Decizia recurată a fost adoptată în conformitate cu normele de drept material și procedural și este bazată pe aprecierea corectă și completă a tuturor probelor și circumstanțelor cauzei, motiv pentru care de către Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit este considerată legală și întemeiată.

Potrivit materialelor cauzei, Colegiul constată că, reclamantul Oleg Tokarev, prin intermediul reprezentantului său, - avocatul Gamurari Victoria, s-a adresat în

judecată cu cerere împotriva lui Savva Leonid, intervenient accesoriu Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală (AGEPI), solicitînd anularea mărcii nr. 24352 din 26.07.2014, titular Savva Leonid.

Instanța de fond a respins acțiunea lui Oleg Tokarev împotriva lui Savva Leonid, intervenient accesoriu Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală (AGEPI), cu privire la anularea mărcii nr. 24352 din 26.07.2014, titular Savva Leonid.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție susține soluția instanței de fond ca fiind legală și întemeiată, pornind de la următoarele.

Colegiul constată cu certitudine faptul că, reclamantul Oleg Tokarev este titularul modelului industrial „Kurant” pe cale internațională cu nr. 001954058-0001 pentru următoarele țări: BG, ES, CS, DA, DE, ET, EL, EN, FR, IT, LV, LT, HU, MT, NL, PL, PT, RO, SK, SL, FI, SV.

De asemenea, reține Colegiul că, reclamantul este titularul de drept asupra acestui obiect de proprietate intelectuală, iar dreptul de autor îi aparține în totalitate, fapt confirmat prin contractul nr. 13-04/2011 din 13.04.2011.

Totodată, Colegiul constată că, la data de 26.06.2013 a fost emisă decizia de înregistrare a mărcii și a fost eliberat certificatul de înregistrare cu nr. 24352 din 04.10.2012 pentru produsele solicitate din clasele 21,33 conform CIPS pe numele titularului Savva Leonid MD.

În conformitate cu art. 3 lit. a) al Legii privind protecția mărcilor, drepturile asupra mărcii sînt dobîndite și protejate pe teritoriul Republicii Moldova prin înregistrare în condițiile prezentei legi.

De asemenea în conformitate cu art. 21 al aceleiași legi, (1) marca este declarată nulă în urma unei cereri de anulare, depuse la Curtea de Apel Chișinău, sau a unei cereri reconvenționale într-o acțiune de apărare a drepturilor, depuse la aceeași instanță, dacă: a) marca a fost înregistrată contrar prevederilor art. 7; b) solicitantul a acționat cu rea-credință în momentul depunerii cererii de înregistrare a mărcii. Marca se consideră ca fiind înregistrată cu rea-credință în cazul în care, la momentul depunerii cererii de înregistrare a ei, solicitantul știa sau putea ști despre existența, inclusiv în străinătate, a unei astfel de mărci ce se bucură de renume în țara de origine și este promovată în Republica Moldova sau se negociază o astfel de promovare.

La anularea mărcii pe motivul înregistrării ei cu rea-credință se va ține cont în special de faptul dacă marca înregistrată este utilizată pentru produse care generează conflict cu o altă marcă sau dacă titularul mărcii înregistrate utilizează marca doar în scop de blocaj.

Astfel, Colegiul menționează că, pentru stabilirea relei-credințe în respectivele acțiuni de înregistrare, urmează a fi constatat faptul că pîrîtul să fi cunoscut despre existența mărcii și promovarea acesteia, sau negocierea de promovare, pe teritoriul Republicii Moldova.

Or, reclamantul nu a prezentat instanței nici o probă directă care ar confirma că la momentul depunerii cererii, pîrîtul cunoștea despre această marcă.

Or, Colegiul conchide că, poziția reclamantului se întemeiază pe faptul că, acesta doar presupune că pîrîtul putea cunoaște de această marcă.

Totodată, reieșind din art. 9 CC, buna credință la depunerea și înregistrarea mărcii este prezumată, astfel că la solicitarea de anulare a mărcii pe motiv de înregistrare a acesteia cu rea-credință, urmează ca reclamantul să demonstreze existența acesteia atît la înregistrare, cît și pe parcursul utilizării.

Prin urmare, Colegiul apreciază ca justă concluzia primei instanțe care a ajuns la concluzia că, nu au fost stabilite condițiile stipulate în art. 21 al Legii cu privire la protecția mărcii cu privire la anularea mărcii nr. 24352 din 26.07.2014, titular Savva Leonid, or în acest sens instanței nu i-au fost prezentate probe ce ar confirma cu certitudine faptul că pîrîtul a acționat cu rea credință la înregistrarea mărcii.

Astfel, Colegiul menționează că, reclamantul Tokarev Oleg nu a îndeplinit la caz sarcina probațiunii stipulată de prevederile art. 118 alin. (l) CPC, potrivit cărora fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

Concomitent, Colegiul constată ca fiind neîntemeiată și cerința reclamantului privind anularea mărcii nr. 24352 din 04.10.2012 în temeiul art. 22 alin. (l) lit. c) și lit. d) din Legea nr. 38/2008.

Astfel, conform art. 22 alin. (1) lit. c) și d) din Legea nr. 38/2008, marca este declarată nulă în urma unei cereri de anulare, depuse la Curtea de Apel Chișinău, sau a unei cereri reconvenționale într-o acțiune de apărare a drepturilor, depuse la aceeași instanță, și în cazul cînd: c) există un drept anterior menționat la art. 8 alin.(4) lit. a) și se îndeplinesc condițiile prevăzute la alineatul respectiv; d) utilizarea mărcii poate fi interzisă în virtutea unui alt drept anterior, în special a dreptului la nume, dreptului la imagine, unui drept de autor, dreptului la o indicație geografică sau la o denumire de origine protejată, la un desen sau la un model industrial protejat, unui alt drept de proprietate industrială protejat conform legii.

Respectiv, pentru a invoca acest temei de nulitate relativă urmează să fie îndeplinite condițiile de la art. 8 alin. (4) lit. a), și anume: o marcă este refuzată la înregistrare și în cazul cînd: a) drepturile, decurgând dintr-un semn folosit în circuitul comercial, au fost dobândite la data de depozit a cererii de înregistrare a mărcii sau, după caz, până la data priorității invocate în sprijinul cererii, în cazul în care acest semn conferă proprietarului dreptul de a interzice utilizarea unei mărci ulterioare.

Astfel, reieșind din materialele dosarului, Colegiul reține că, la etapa examinării de către AGEPI a semnului mărcii nr. 24352 din 26.07.2014 nu s-au depistat careva drepturi anterioare ce ar putea fi opuse la înregistrarea mărcii, mai mult ca atît în termenii legali nici o persoană nu a depus opoziții, contestații împotriva înregistrării mărcii.

Totodată, reține Colegiul că, titular al dreptului exclusiv pe teritoriile RU, BG, ES, CS, DE, ET, EL, EN, FR, IT, LV, LT, HU, MT, NL, PL, PT, RO, SK, SL, FI, SV a desenului/modelului industrial nr. 83758 din 06.12.2011 și nr. 001954058-001 din 28.11.2011 este Общество с ограниченной ответственностью „Торговый дом „КУПАХТ” iar autor fiind indicat Oleg Tokarev Viktorovich.

De asemenea instanța de recurs menționează că, design-ul dispune de dubla protecție, fiind protejat și prin Legea nr. 139/2010 privind dreptul de autor și drepturile conexe (Legea nr. 139/2010). Potrivit art. 15 (2) al Legii nr. 161-XVI din 12.07.2007 privind protecția desenelor și modelelor industriale „este considerată autor al desenului sau al modelului industrial persoana fizică ce l-a realizat prin munca sa creatoare”. Prevederi similare se regăsesc și în prevederile Legii nr. 139/2010.

Mai mult ca atît, conform prevederilor art. 9 (1) al Legii nr. 139/2010 „se consideră a fi autor, în absența unei probe contrare, persoana fizică sub al cărei nume pentru prima dată este publicată opera.”

Totodată, Colegiul specifică că, obiectul litigiului în cauză este marca comercială, în special anularea mărcii, nefiind contestat dreptul de autor sau un alt drept conex.

În acest sens, Colegiul reține ca justă concluzia primei instanțe, care a stabilit că, cererea de chemare în judecată depusă de Oleg Tokarev împotriva lui Savva Leonid, intervenient accesoriu Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală (AGEPI), cu privire la anularea mărcii nr. 24352 din 26.07.2014 nu întrunește condițiile prevăzute de art. 21 alin. (1) lit. b) și art. 22 alin. (1) lit. c) și lit. d) din Legea nr. 38/2008 , astfel încât, urmează a fi respinsă ca neîntemeiată.

În astfel de circumstanțe, reieșind din situația de fapt stabilită și conform normelor de drept material enunțate, Colegiul consideră că instanța de fond corect a examinat pricina în fond, temeinic și legal a respins ca neîntemeiată acțiunea înaintată de Oleg Tokarev împotriva lui Savva Leonid, intervenient accesoriu Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală (AGEPI), cu privire la anularea mărcii.

Respectiv, Colegiul, analizând materialele la dosar, în coraport cu legislația în vigoare ce guvernează raportul juridic litigios, ajunge la concluzia că soluția dată de către instanța de fond este una legală și întemeiată.

Astfel, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit atestă că motivele de casare invocate de recurenți nu și-au găsit confirmare în cadrul examinării recursurilor și acestea urmează a fi respinse ca nefondate.

Ținând cont de cele expuse, în baza art. 445 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură civilă al RM, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E:

Se resping recursurile declarate de către Oleg Tokarev și de Societatea cu Răspundere Limitată “ColusVin”.

Se menține hotărârea Curții de Apel Chișinău din 02 iulie 2015, în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată a lui Oleg Tokarev Victor împotriva lui Savva Leonid, intervenient accesoriu Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală (AGEPI), cu privire la anularea mărcii nr. 24352 din 26.07.2014, titular Savva Leonid.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele ședinței,
Judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Galina Stratulat

Ion Druță

Ion Corolevschi

Iuliana Oprea